Molnár Erik vagyok és 1948 november 27-én születtem Nyköping kisvárosban. (Svédország). Négyen vagyunk testvérek, két fiú, két lány. Szüleim alföldiek, Nádudvaron születtek. A család 1947-ben dolgozni ment Svédországba, ahol két évet tartózkodott. A honvágy visszahívta a családot Magyarországra, így egyéves koromban lettem magyar állampolgár. Nádudvaron cseperedtem 10 éves koromig.

Az alföldi szokások elevenen élnek bennem, hiszen azt elfelejteni nem lehet. A disznótorok, névesték, tanyázás, betlehemezés, locsolkodás, a rézfúvós zenével kísért lakodalmas nép, a csigacsinálás. Még ma is csodálkozom, hogy a disznótoros vacsorán hogyan fért el annyi ember a szoba-konyhás kisszobás házban. Igaz minden bútort kipakoltak, csak a lóca-pad-asztal volt a szobában. Vacsora után nótázás, mindenki nótája sorra került. Lakodalmakban a hajdúsági táncra jellemző virtuskodó volt. Mindig lestük Apánkat, aki jó mulatós ember volt. Akkoriban kevés ember volt az aki, nem tudott mulatni, táncolni.

1958-ban Erdőkertesre költözött a család. Itt kapcsolódtam az amatőr színjátszó csoportba, mint gyerekszereplő, és 1960-ban a néptánc csoportba. A csoportban táncolt a nővérem és a bátyám is. Abban az időben több család, vagy testvérek együtt táncoltak, (Iglói család: Márta, Éva és Saci) és a Hambalak család minden tagja zenész volt. A néptáncot Szűcs Lajos tanította. Nagykőrösön a csoport Országos megyei versenyt nyert (Ecseri lakodalmas).

1967-ben katona szolgálatra vonultam és így megszakadt a csoporttal a kapcsolat. 1970-ben nősültem és Veresegyházra költöztem Budapestről. Feleségem Molnár Julianna, két

gyermekem született, Erik fiam, és Krisztina lányom. Mindkét gyerekem zenei tagozatos iskolába járt.

1990-ben alakult ujjá a veresegyházi keresztény női kör. Az asszonyok vitték magukkal a férjeket is. Azóta a csoport működik, és minden minősítést elért. 1997-ben feleségem elhunyt. A nehéz időszakban a csoport mellettem állt és így könnyebben feldolgoztam a tragédiát.

2003-ban indultam a Kalocsán megrendezett Fülöp Ferenc Országos szólótáncversenyen, párommal Hibó Józsefnével, melyet siker koronázott. A csoportot olyan kiváló emberek irányítják, és tanítják, mint Iglói Éva és fia Széphalmi Zoltán. Kiváló zenekarok és zenészek (Fix-stim, Zagyva Banda) muzsikálnak és kísérik az együttesünket. Nagyon fontos a minden próbán harmonikával kísérő (Lajos Bácsi) Pál Lajos nélkül a próbák nem sokat érnek, mert zenei kísérettel sokkal könnyebben megy a tánc is.

A zene a tánc részemre teljes lelki békét, egyensúlyt nyújt. Ha szól a zene és táncolhatok minden búmat, bánatomat elfelejtek. Azt hiszem, hogy aki ezt így érzi az nem más, mint egy életforma.

2008. augusztus